

ПРОТОКОЛ

№ 263

гр. София, 22.02.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 9-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Стефан Илиев

Членове: Красимира Райчева
Величка Цанова

при участието на секретаря ЕЛИ ИВ. ДИМАНДИЕВА
и прокурора С. Т.

Сложи за разглеждане докладваното от Красимира Райчева Въззивно частно наказателно дело № 20241000600087 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 09:45 часа се явиха:

ЗА А. - СОФИЯ, се явява прокурор Т..

ЗА ЗАТВОРА ГР.СОФИЯ - се явява инспектор С. А. М., Съгласно Заповед № Л-351/18.10.2021 г. на Началника на Затвора – гр. София

ПОДСЪДИМИЯТ В. Р. Н. - редовно призован, се явява лично, доведен от Затвора – гр. София и със защитника си адв. Г. Я..

СЪДЪТ ЗАПИТВА страните дали са запознати с изисканите от съда материали.

ПРОКУРОРЪТ: Запознат съм с постъпилите материали.

АДВ.Я.: Запознат съм с материалите. Съгласен съм доклада изпратен от Началника на Затвора, приемам го доклада, той е обективен и безпристрастен.

ПОДСЪДИМИЯТ Н.: запознат съм

По хода на делото

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото

АДВ.Я.: Да се даде ход на делото

ИНСП.М.: Да се даде ход на делото

ОБВИНЯЕМИЯТ: Да се даде ход на делото

СЪДЪТ намира, че са налице процесуалните предпоставки за даване ход

на делото и

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпилата по делото въззивна жалба на адв. Г. Я., защитник на осъдения В. Н. срещу определението на ЧНД № 7058/2023 г. на СГС, 7-ми състав, с което е оставено без уважение искането на осъденото лице за условно предсрочно освобождаване.

РАЗЯСНИХА се правата на страните по чл. 274 и чл. 275 от НПК.
Отводи и възражения не постъпиха.

АДВ.Я.: Поддържа жалбата във всичките ѝ части. С оглед запознаване с материалите по делото няма да търсим, да сочим и да искаме от съда нови доказателства.

ПРОКУРОРЪТ: Оспорвам жалбата.

ИНСПЕКТОР М.: Единствено представям в оригинал справката, която сме изпратили по факса за изтърпяното към днешна дата наказание на В. Р. Н..

СТРАНИТЕ /поотделно/: Запознати сме със справката. Да се приеме.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА че е постъпило изисканото НОХД №1505/2013 г. по описа на СГС /СНС закрит/, 6-ти състав, ведно с приложеното по него НОХД № 516/18 г. на АСНС/закрит/, както и на ВКС КНД №710/2022г. и други съдебни производства посочени в писмото на СГС, с които се изпращат с изх.№90158/05.02.2024г.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА и постъпил актуален доклад от Началника на Затвора от 16.02.2024 г. с рег. №2246/16.02.24 г., заедно с приложени към него заповеди за награди на В. Р. Н., съответно за наказания на осъденото лице, за възлагане на работа и полаган от него труд, общо 11 броя, 2 броя препоръки от 21.12.2023г. и 02.02.2024г., план при планиране на присъдата, която изтърпява от 17.05.2023г., също актуално свидетелство за съдимост на В. Н. от 30.01.2024г.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Запознати сме с докладваните писмени доказателства. Да се приемат. Нямаме други доказателствени искания.

С оглед изявленията на страните, че няма да се ангажират други доказателства

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ

ПРОЧИТА и ПРИЕМА посочени по-горе писмени доказателства:

Справка за изтърпяно наказание към 22.02.2024г. рег №303 на Началника на Затвора гр. София,

НОХД №1505/2013 г. по описа на СГС /СНС закрит/, 6-ти състав, ведно с приложеното по него НОХД № 516/18 г. на АСНС/закрит/, както и на ВКС КНД №710/2022г. и други съдебни производства посочени в писмото на СГС, с които се изпращат с изх.№90158/05.02.2024г., Актуален доклад от Началника на Затвора към 16.02.2024 г. с рег. №2246/16.02.24 г., заедно с приложени към него заповеди за награди на В. Р. Н., съответно за наказания на осъденото лице, за възлагане на работа и полаган от него труд, общо 11 броя, 2 броя препоръки от 21.12.2023г. и 02.02.2024г., план при планиране на присъдата, която изтърпява от 17.05.2023г., също актуално свидетелство за съдимост на В. Н. от 30.01.2024г.

Поради изчерпване на доказателствените искания и изясняване предмета на делото

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

ИНСПЕКТОР М.: Уважаеми господа съдии потвърждаваме изразеното отрицателно становище относно възможността осъденият Н. да бъде условно предсрочно освободен. Същият продължава да изтърпява така наложеното му наказание „Лишаване от свобода“ при условията на първоначалния определен „строг режим“. Оценката му на риска продължава да е на средна стойност и не е позитивирана в проблемните си зони с установени дефицити.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, считам, че жалбата срещу определението на СГС, с която по отношение на осъдения В. Р. Н. е оставена без уважение молбата му за предсрочно условно освобождаване е неоснователна. Първоинстанционният съд правилно и законосъобразно е приел, че не са налице предпоставките на закона за предсрочно условно освобождаване. Дори да приемем, че по отношение на осъдения е започнал някакъв процес на превъзпитание, този процес не е завършен категорично и това се установява от новоприетия и ново изготвен доклад по отношение на лицето. С оглед на горното моля да потвърдите определението на СГС като правилно и законосъобразно.

АДВ.Я.: Уважаеми апелативни съдии, моля да бъде уважена молбата на осъдения за условно предсрочно освобождаване. Когато започна изтърпяването на присъдата през 2012 г. той пет години и няколко месеца е търпял наказание. През всички тези години делото е било на първа инстанция Специализиран съд, на втора инстанция Специализиран апелативен съд, два пъти делото е било разглеждано от ВКС, връщано е делото за ново разглеждане от Специализирания съд, след това Апелативният съд се е произнесъл с присъда, която в момента подсъдимият изтърпява, след като е била атакувана пред ВКС и влязла в сила. ВКС потвърждава присъдата по дело 1505/2013г. След като съдебния акт влиза в сила, лицето само след като получава постановление за изтърпяване на наказанието само отива и започва да търпи наказанието в затворническо общежитие Кремиковци. При всички тези години лицето е спазвало процесуално поведение, с което по всякакъв начин се опитва да се поправи, да се превъзпита и да изпълни целите предвидени в чл.36 от НК. С оглед на процесуалното му поведение и действията му сочат, че лицето има желание и цел да се поправи, има сериозна връзка от няколко години, има трайни отношения с дамата, която е в залата. На срещите ми с него той през цялото време твърдеше, че съжалява за стореното, поправил се е, осъзнава това, което е направил, приема наказанието, чувства вина и иска пред настоящия съд молбата му да бъде уважена, като съдът му даде възможност със своето поведение след като бъде условно предсрочно освободен, в срокът, който съдът му определи той ще се постарее по всякакъв начин да покаже своето позитивно отношение към спазването на закона.

ПОДСЪДИМИТ Н. /в лична защита/: Поддържам казаното от защитника ми. Съжалявам за постъпката и това инкриминирано поведение. Искам само да Ви кажа, че от задържането ми от 2012 г., след това съдът преценява през 2017г. че не са налице опасности от укриване и извършване на престъпление и до 2023 г. съм бил под гаранция. През това време, както се казва нямам акт за превишена скорост. След постановяване на присъдата от ВКС сам отидох в затвора, за да доизтърпя наложеното ми наказание.

СЪДЪТ ДАВА ПРАВО НА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯ:

ОБВИНЯЕМИЯТ Н. /последна дума /: Моля да уважите молбата ми за предсрочно освобождаване.

Съдът се оттегля на тайно съвещание.

Съдът след съвещание, след като се запозна с материалите по делото, изслуша становищата и възраженията на страните намери за установено

следното:

Производството е по реда чл.440 НПК. Образувано е по частна жалба на осъдения В. Р. Н. чрез защитника му Г. Я. срещу определение №31 от 5.01.2024г. на СГС НО, 7 ми н.с., постановено по ЧНД 7058/24г., с което съдът е оставил без уважение молбата на лишения от свобода В. Н. за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на остатъка от наказанието „лишаване от свобода“ за срок от 10 /десет/ години, наложено му по НОХД №1505/2023. на СНС за престъпление по чл.116 ал.1 т.6 пр.1 и т.9 вр чл.115 вр. чл.115 вр. чл.18 ал.1 вр. чл.20 ал.2, чл.339 ал.1 пр.1 вр. чл.20 ал.2 от НК., чл.339 ал.1 пр.1 и пр.2 и чл.354а ал.3 пр.2 т.1 от НК.

В частната жалба поддържана от адв.Я. в съдебното заседание се излагат доводи за незаконосъобразност и необоснованост на атакуваното определение, което било постановено при непълнота на доказателства. Защитата се позовава на предпоставките, визирани в чл.70 ал.1 от НК, включително наличието на позитивна промяна в поведението на осъдения, който спазвал всички изисквания към лишените от свобода, бил съвестен и изпълнителен работник. Оспорва се представения пред първата инстанция доклад на затворническата администрация, който се твърди, че бил неточен, непълен, в това число и приетото от СГС становище, което било немотивирано. Докладът обхващал единствено времето от 27.03.2023г. до депозиране молбата за условно предсрочно освобождаване, но не и този период, в който било изтърпявано наказанието, наложено от АСНС. Твърди се, че по делото не било представено цялото съдебно производство и затворническо досие, които се иска въззивната инстанция да приобщи, за да се проследи дали при изтърпяване на наказанието от задържането на лицето през 2012 до изтърпяване на наказанието през 2017г. в размер на 5 години лишаване от свобода осъденото лице е имало награди, похвали, работил ли е съвестно, имал ли е препоръки и похвали.

В заключение се прави искане първоинстанционното определение да бъде отменено, като въззивната инстанция постанови свое решение по същество след анализ и преценка на цялата документация от затворническото досие на осъдения, съобразявайки предходното и настоящото му поведение, като уважи молбата му за условно предсрочно освобождаване.

Осъденият В. Н. се присъединява към становището на защитника си и иска да бъде условно предсрочно освободен.

Представителят на Затвора гр.София инспектор М. оспорва жалбата и потвърждава изразеното отрицателно становище относно възможността осъденият Н. да бъде условно предсрочно освободен. Мотивира се с оценката на риска, която продължава да е над средната стойност и наличните все още дефицити в установените проблемни зони.

Представителят на А. София счита жалбата за неоснователна, която моли съда да отхвърли и да потвърди атакуваното определение като правилно и законосъобразно.

Настоящият състав на Софийски апелативен съд, след като се запозна с материалите по делото, включително приетите писмени доказателства в днешното съдебно заседание, изложените в частната жалба доводи, становища и възражения на страните приема следното:

Частната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество НЕОСНОВАТЕЛНА.

Действително резонни са били възраженията относно непълния доказателствен обем, при който първостепенния съд е разгледал делото и оставил без уважение молбата на осъдения В. Н., тъй като не са били събрани всички относими доказателства за правилното му решаване. Изследваният период в пробационния доклад, представен пред първостепенния съд е обхващал по-кратък период, а именно от 27.03.2023г., когато осъденият Н. е постъпил за втори път в Затвора София за изтърпяване на остатъка от неизтърпяната част на наказанието лишаване от свобода за срок от 10 години. Установено е също, че в периода 19.03.2013г. до 05.07.2017г., /когато е бил освободен с мярка за неотклонение „парична гаранция“/ е работил в Затвора гр.София като хигиенист на половин щат, както и като отговорник кухненски блок в пета група. Бил е награждаван общо 6 пъти и е допуснал две дисциплинарни нарушения, за които е бил наказан.

Според изискания и приет в днешното съдебно заседание нов пробационен доклад на основание чл.439а от НПК от 16.02.2024г. и справка за изтърпяно наказание по горепосоченото дело към 22.02.2024г. осъденото лице е постъпило в Затвора гр.София на 13.09.2013г. като към днешна дата е изтърпяло фактически 5/пет/години 7 /седем/ месеца и 18/осемнадесет/ дни, от работа 10 /десет/ месеца и 26 /двадесет и шест / дни или всичко изтърпяно до момента наказание 6/шест /години, 6/шест / месеца и 14/четИ.десет / дни. Неизтърпяната част от наказанието е в размер на 3 /три / години, 5/пет/ месеца и 16 /шестнадесет дни/. Взето е било предвид предварителното задържане на осъдения от 4/четири/ години, 8/осем/ месеца и 23/двадесет и три/ дни, който според затворническото досие е бил в периода 12.10.2012г. до 05.07.2017г. По частично влязлата на 22.05.2017г. в сила присъда по НОХД №1505/2013г. за деянията по чл.339 ал.1 и чл.354а от НК наложеното наказание в размер на 5/пет / години лишаване от свобода е било изтърпяно в периода 12.10.2012г. до 30.03.2017г., потвърдено и от изискания и приложен бюлетин за съдимост за лицето и посочената в него справка на Началника на Затвора №ЗД 1092/2013г. с помощта на 192 дни спечелени от работа.

Първоначално В. Н. е бил оправдан за деянието по чл.116 ал.1 т.6 пр.1 и т.9 вр чл.115 вр. чл.115 вр. чл.18 ал.1 вр. чл.20 ал.2 от НК, но при последвалото обжалване с решението на ВКС №50195/ от 23.03.2023г. 1н.о. е оставено в сила решение №260004 от 3.06.2022г. по НОХД 516/2018 на АСНС, с което е била изменена присъда №6/02.02.2015г. по НОХД № 1505/2013г. на СНС 6 ти състав, като е бил намален размера на определеното

на В. Р. Н. наказание за престъплението по чл.116 ал.1 т.6 пр.1 и т.9 вр чл.115 вр. чл.115 вр. чл.18 ал.1 вр. чл.20 ал.2 от НК от 15/петнадесет/ на 10/десет / години лишаване от свобода, както и размера на определеното на основание чл.23 ал.1 от НК общо най-тежко наказание от 15/петнадесет/ години на 10/десет/ години лишаване от свобода, като на основание чл.25 ал.2 от НК е приспаднато от същото цялото изтърпяно наказание от пет години лишаване от свобода по настоящото дело за останалите деяния от предмета на обвинението, за които присъдата е била влязла в сила, включваща и времето на прилагане на МНО „Задържане под стража“.

При тези данни несъмнено се установява, че към момента е изтекъл изискуемия в разпоредбата на чл.70 ал.1 т.1 от НК срок, в който би било основателно искането на едно осъдено лице за условно предсрочно освобождаване, т.е първата кумулативно предвидена в посочената норма предпоставка е налице. За да се прецени обаче дали са налице всички предпоставки за условно предсрочно освобождаване на осъдения В. Н. първоинстанционният съд след като се е запознал със затворническото му досие и останалите доказателства по делото съобразно чл.439а от НПК, като краен резултат правилно е приел, че към момента не са налице категорични и убедителни доказателства за неговото поправяне и превъзпитаване, както и за необходимостта от неговата ресоциализация в обществото с оглед наличните все още рискове.

Този извод се потвърждава от новопостъпилите в САС материали по делото и по-конкретно предоставения актуален доклад от Затвора гр.София за лишения от свобода В. Н., от който е видно, че към момента на постъпването му на 27.03.2023г. в пенитенциарното заведение рискът от рецидив на правонарушителя е бил среден 56 точки, който към момента не е преодолян. Все още обаче рискът за обществото е висок, среден за служителите и останалите лишени от свобода въпреки отчетените ресурси на личността като трудоспособна възраст, позитивни семейни контакти и нагласи, дължимо поведение към затворническата администрация, рискът от сериозни вреди към обществото е висок и не е преодолян, което следва да се отчете като непостигане на този етап целите на наказанието и необходимостта от продължаване на работата по отразените в доклада и индивидуалния план към присъдата дефицитни зони, планиран със срок до 17.05.2024г.

Действително осъденият е полагал доброволен труд, награждаван е в предходен период на изтърпяване на наказанието, но и е наказван за неспазване на вътрешните правила и ограничения в мястото на изтърпяване на наказанието, които доказателства потвърждават изводите, направени от първостепенния съд, че процесът на поправяне е започнал, но корекционната работа с осъдения не е приключила. След постъпването му Затвора гр.София на 27.03.2023г. осъденият Н. изтърпява наказанието при строг режим, пребивавал е в болницата към затвора гр.София в периода 30.05.23–22.06.23г., а от 10.10.2023г. е назначен като работник в парова централа. Действително до момента след второто постъпване в Затвора София от месец

март 2023г. не е бил награждаван, нито наказван, спазвал е правилата на трудовата дисциплина, но този период е кратък съпоставено с едногодишния период на препланиране на присъдата съобразно чл.156 от ЗИНЗС със срок до м.май 2024г. и остатъкът от неизтърпяната част от наказанието.

За втората кумулативно изискуема предпоставка на чл.70 ал.1 от НК следва да са налице доказателства за поправяне на осъденото лице, поради което възражението на защитата, че този процес е завършил няма как да бъде уважено. Въззивният съд се солидаризира със заключението на решаващия съд, че по делото събраните доказателства относно реалното поправяне и превъзпитаване на осъдения Н. не са убедителни, за да се приеме, същият следва да бъде предсрочно освободен, тъй като процесът на възпитателната работа с него за корекция на поведението му към спазване на закона и добрите нрави не е приключил и следва да продължи. Разпоредбата на чл.439а от НПК изисква цялостно, комплексно изследване на поведението на осъденото лице по време на престоя му в затворническото заведение, което поведение не следва да се разглежда едностранно, каквото е искането на защитата.

В конкретния случай настоящият съдебен състав приема, че пълноценното поправяне на лишения от свобода не е завършило, тъй като не са постигнати всички основни цели, поставени в планиране на наказанието и не са елиминирани всички рискове – от рецидив, към обществото който е висок, видно от оценката в доклада на затворническата администрация. Не са постигнати целите и задачите на индивидуалния план за изпълнение на наказанието, свързани с промяна на поведението и мисленето на лишения от свобода лице при спазване на регламентираните правила за поведение в мястото на лишаване от свобода, разпознаване на факторите обуславящи правонарушението, осъзнаване последствията от действията си, при зачитане и признаване правата на другите. Вземат се предвид положителните прояви в поведението на осъдения за целия му престой в пенитенциарното заведение, но не могат да бъдат игнорирани обстоятелствата, които показват, че към настоящият момент не е завършено поправянето му към спазването на закона и добрите нрави.

С оглед на изложеното макар и при непълнота на доказателствата първостепенният съд е достигнал до верен краен извод, че понастоящем не са налице всички изискуеми от закона предпоставки за допускане на условно предсрочно освобождаване по отношение на осъдения Н., поради което атакуваното определение следва да бъде потвърдено с горните мотиви, а жалбата на осъдения и негови защитник да се остави без уважение.

Ето защо на основание чл.440 НПК САС, НО, девети състав

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение №31 от 5.01.2024г. на СГС НО, 7 ми н.с., постановено по ЧНД 7058/24г., с което съдът е оставил без уважение молбата на лишения от свобода В. Р. Н. за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на остатъка от наказанието „лишаване от свобода“ .

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 10.00 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____